

MINISTERUL FINANTELOR
Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală
de Soluționare a Contestațiilor

Str. Apolodor nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 54 int.2036
Fax : +021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr.155/20.04.2011
privind soluționarea contestației formulată de
SC X SRL cu sediul in .X., judetul .X.,
înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor
din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr. **906156/31.01.2011**

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală a Finanțelor Publice .X. – Activitatea de inspecție fiscală, prin adresa nr..X./28.01.2011, înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr.906156/31.01.2011, asupra contestației formulate de **SC X SRL** din localitatea .X., strada X, nr.X, judetul .X..

SC X SRL este înregistrată la Registrul Comerțului sub nr.X/2008, are codul unic de înregistrare X și figurează la poziția X din anexa nr.2 la O.P.A.N.A.F. nr.2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, obiectul principal de activitate fiind “Comerțul cu ridicata al produselor farmaceutice, cod CAEN - 4646.

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..X./28.12.2010, întocmită în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./24.12.2010 încheiat de către organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice .X. - Activitatea de inspecție fiscală, și privește suma totală de **.X. lei reprezentând TVA din care:**

- **.X. lei - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plata pentru perioada 01.10.2009 – 30.09.2010**
- **.X. lei – taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare pentru perioada 18.01.2008 – 30.09.2009.**

Totodată societatea contestă și Decizia de nemodificare a bazei de impunere nr..X./28.12.2010 și Dispoziția de măsuri nr..X./24.12.2010.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în raport de data comunicării Deciziei de impunere nr..X./28.12.2010, respectiv **03.01.2011**, potrivit semnăturii persoanei împuternicite din partea societății de pe adresa nr..X./2010 de înaintare a actelor de inspecție fiscală, aflată în copie la dosarul cauzei și de data depunerii contestației la Direcția Generală a Finanțelor Publice .X., respectiv **11.01.2011**, conform ștampilei aplicată de Registratura 1 a acestei direcții, pe originalul contestației, aflată la dosarul contestației.

Constatănd că sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 și art. 209 alin. (1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este investită să se pronunțe asupra contestației formulată de **SC .X. SRL**.

I. Prin contestația formulată, **SC .X. SRL** solicită admiterea contestației și modificarea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..X./28.12.2010, a Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr..X./28.12.2010, a Dispoziției de măsuri nr..X./24.12.2010 și a Raportului de inspecție fiscală nr..X./24.12.2010, în sensul acordării dreptului de deducere a TVA și pentru suma de **.X. lei**.

Societatea arată că așa cum au constatat și organele de inspecție fiscală, a achiziționat cu TVA produse farmaceutice pe care le-a revândut în conformitate cu obiectul său de activitate. Pentru bunurile achiziționate a primit fie la data cumpărării lor, fie ulterior, discounturi. Prin primirea acestor discounturi baza de impozitare a fost redusă, fie ca reducerea s-a făcut direct prin factura inițială, fie ca s-a făcut ulterior în conformitate cu prevederile art.138 din Codul fiscal.

În ceea ce privește facturile emise către clienți, societatea arată că a aplicat aceeași logică și aceleași dispoziții legale, aplicând discounturi pe care le-a

scazut din baza de impozitare, iar asupra bazei de impozitare astfel reduse cu valoarea neta a discounturilor, a aplicat cota de TVA rezultand TVA de plata.

De asemenea, societatea arata ca isi desfasoara activitatea in domeniul farmaceutic, domeniu in care toate produsele au preturi impuse prin OMSF 612/2002 si Normele aferente acestuia si ca potrivit acestor prevederi pe facturi se inscrie pretul produselor stabilit prin norme, clientii, in cea mai mare parte farmacii, neavand dreptul sa vanda produsele la un pret superior celui in scris pe facturi drept pret de baza, urmand a se acorda un discount pentru a permite clientilor obtinerea unui profit din revanzare si ca acelasi mod de lucru este aplicat si de furnizori, acestia acordand discounturi in conformitate cu contractele incheiate pentru a permite contestatoarei obtinerea de profit din livrare.

Asfel, modul uzual de lucru in domeniu este vanzarea la pretul tarifar urmata de acordarea unui discount fie direct, odata cu livrarea, situatie in care discountul este in scris in aceeasi factura cu produsele livrate, fie se acorda ulterior printr-o factura separata numai pentru discount.

Societatea considera ca neacordarea dreptului de deducere aferent acestor discounturi este total gresita si reprezinta o incalcare flagranta a prevederilor art.137 si art.138 din Codul fiscal, precum si a normelor metodologice de aplicare a acestor articole care arata modul in care opereaza discounturile si impactul acestora asupra TVA si ca atata timp cat se acorda un discount, valoarea acestuia trebuie scazuta din baza de impozitare pentru ca nu mai reprezinta contravaloarea unei livrari de bunuri de vreme ce discountul este o suma ce nu se mai plateste de client.

Societatea sustine ca organele de inspectie fiscala au procedat la neacordarea dreptului de rambursare a TVA global, fara a identifica anumite operatiuni pentru care nu s-ar acorda acest drept, considerand ca intreaga desfasurare a activitatii societatii este gresita in ceea ce priveste regimul TVA raportat la discounturi, ignorand dispozitiile legale imperative.

In sustinerea cauzei societatea prezinta spre exemplificare o situatie care se regaseste in toate facturile sale respectiv, pentru o vanzare de X lei la care se acorda discount de 10% baza de impozitare cu TVA este de X lei, respectiv TVA este de X lei si ca organele de inspectie fiscala au considerat ca indiferent de acordarea discountului de 10% TVA este de X lei si nu de X lei cum a calculat contestatoarea.

De asemenea, societatea mentioneaza faptul ca trimiterea pe care o fac organele de inspectie fiscala la prevederile art.11 alin.1 din Codul fiscal nu are nici o relevanta si legatura cu controlul efectuat si cu reducerea dreptului de rambursare a TVA, toate operatiunile fiind recunoscute de acestea ca avand scop economic.

In consecinta societatea solicita admiterea contestatiei formulate.

II. Prin Raportul de inspectie fiscala nr.X/24.12.2010, ce a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscala nr..X./28.12.2010 organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei Generale a Finantelor publice .X. – Activitatea de inspectie fiscala, au constatat si stabilit pe perioada verificata urmatoarele:

Perioada supusa inspectiei fiscale:

a) 18.01.2008 - 30.09.2009 privind solutionarea decontului de TVA cu suma negativa cu optiune de rambursare a TVA aferent lunii septembrie 2009, inregistrat la DGFP .X. – Activitatea de inspectie fiscala sub nr..X./29.10.2009;

b) 01.10.2009 – 30.09.2010.

a) Pe perioada **18.01.2008 - 30.09.2009** s-a constatat ca societatea a evidenciat urmatoarele sume:

TVA deductibila - .X. lei

TVA colectata - X lei

Sold suma negativa a TVA la 30.09.2009 - **X lei**, suma solicitata la rambursare.

Fata de TVA deductibila si colectata de societate, in conformitate cu prevederile art.11 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, organele de inspectie fiscala au stabilit urmatoarele:

Diferente+/-	Total	
TVA deductibila	X lei	X lei
TVA colectata	X lei	X lei
Total general	.X. lei	X lei.

Fata de TVA solicitata la rambursare in suma de **X lei**, **organele de inspectie fiscala au respins la rambursare TVA in suma de .X. lei si au aprobat la rambursare TVA in suma de X lei.**

Cu privire la TVA deductibila, s-a constatat ca societatea a dedus in mod nejustificat TVA in suma de **X lei** aferenta discounturilor financiare acordate de furnizori, fiind incalcate prevederile art.137 alin.3 lit.a din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

De asemenea, s-a constatat ca societatea a dedusa in mod nejustificat TVA in suma totala de **X lei** din care suma de **X lei** aferenta achizitionarii unui aparat medical, fotoliu masaj, suma de **X lei** aferenta achizitionarii unui aparat pentru practicare fitness si suma de **X lei** aferenta achizitionarii a doua autoturisme Ford,

incalcand prevederile art.145 si 146 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Cu privire la TVA colectata s-a constatat ca societatea a diminuat in mod nejustificat **TVA colectata cu suma de X lei** din care suma de **X lei** fiind aferenta discounturilor financiare acordate clientilor cu incalcarea prevederilor art.137 alin.3 lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, iar suma de **X lei** reprezinta TVA colectata neinregistrata de societate aferenta sumei incasate cu OP nr.41/10.03.2008 de la SC X SRL si aferenta sumei inregistrata de societate in cont 462 analitic SC X SRL.

Din analiza contractelor incheiate cu partenerii societatii, organele de inspectie fiscala au constatat ca nu rezulta in nici unul din cazuri ca discounturile financiare s-au acordat procentual asupra unei creante decontate inainte de scadenta normala, la cap.3 pct.3.1 din contract fiind mentionat termenul maxim de plata a acestor facturi, iar la cap.3 pct.3.4 din contract fiind stipulat generic intervalul procentual 0% - 40%, acest procent neavand o influenta directa asupra marimii nete a unei facturi.

S-a constatat de asemenea ca societatea a emis ulterior facturi separate de storno, pentru aceste discounturi acordate in mod preferential clientilor, fiind diminuata in mod nejustificat TVA colectata si ca facturile de storno emise de societate, nu reprezinta o diminuare a preturilor de livrare a medicamentelor specificate in facturile emise initial, mentionate in Catalogul National al Medicamentelor, iar prin emiterea acestor facturi societatea a practicat politici de preturi diferite pe piata, contrar prevederilor Legii concurentei nr.21/1996, republicata, aceleasi produse fiind vandute si catre alti clienti fara discounturi financiare.

Fata de cele constatate si prezentate mai sus cu privire la TVA deductibila si colectata, organele de inspectie fiscala au stabilit prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr..X./28.12.2010, la **cap.2.2.1 "Solutionarea decontului de taxa pe valoarea adaugata cu sume negative cu optiune de rambursare"**, fata de TVA solicitata la rambursare in suma de X lei, **TVA in suma de .X. lei respinsa la rambursare** si TVA in suma de X lei aprobata la rambursare.

b) Pe perioada **01.10.2009 - 30.09.2010** s-a constatat ca societatea a evidenciat:

TVA deductibila in suma de	X lei
TVA colectata in suma de	X lei
Sold suma negativa a TVA la 30.09.2010 in suma de	X lei.

Fata de TVA deductibila si colectata de societate, in baza prevederilor art.11 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, organele de inspectie fiscala au stabilit urmatoarele :

Diferente+/-	Total	
TVA deductibila	X lei	X lei
TVA colectata	X lei	X lei
Total general	.X. lei	X lei.

Cu privire la TVA deductibila, s-a constatat ca societatea a dedus in mod nejustificat TVA in suma de **X lei** aferenta discounturilor financiare acordate de furnizori, fiind incalcate prevederile art.137 alin.3 lit.a din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

De asemenea, s-a constatat ca societatea a dedus in mod nejustificat TVA in suma totala de **X lei** din care, **X lei in luna decembrie 2009, X lei in luna ianuarie 2010 si X lei in luna iunie 2010**, aferenta investitiilor in curs de executie pentru lucrari de finisaj interior si exterior la spatiul farmaceutic X si spatiul farmaceutic si cabinet .X. judetul .X., suma de **X lei**, de **X lei si de X lei** aferenta achizitionarii a doua autoturisme BMW si un autoturism marca LADA, incalcannd prevederile art.145 si 146 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Cu privire la TVA colectata s-a constatat ca societatea a diminuat in mod nejustificat **TVA colectata cu suma de X lei** aferenta discounturilor financiare acordate clientilor cu incalcarea prevederilor art.137 alin.3 lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Din analiza contractelor incheiate cu partenerii societatii, organele de inspectie fiscala au constatat ca nu rezulta in niciunul din cazuri ca discounturile financiare s-au acordat procentual asupra unei creante decontate inainte de scadenta normala, la cap.3 pct.3.1 din contract fiind mentionat temenul maxim de plata a acestor facturi, iar la cap.3 pct.3.4 din contract fiind stipulat generic intervalul procentul 0% - 40%, acest procent neavand o influenta directa asupra marimii nete a unei facturi.

S-a constatat de asemenea ca societatea a emis ulterior facturi separate de storno, pentru aceste discounturi acordate in mod preferential clientilor, fiind diminuata in mod nejustificat TVA colectata si ca facturile de storno emise de societate, nu reprezinta o diminuare a preturilor de livrare a medicamentelor specificate in facturile emise initial, mentionate in Catalogul National al Medicamentelor iar prin emiterea acestor facturi societatea a practicat politici de preturi diferite pe piata, contrar prevederilor Legii concurentei nr.21/1996, republicata, aceleasi produse fiind vandute si catre alti clienti fara discounturi financiare.

Fata de cele constatate si prezentate mai sus, organele de inspectie fiscala au stabilit prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr..X./28.12.2010, la **cap.2.1.1. "Obligatii fiscale suplimentare de plata"** TVA suplimentara de plata in suma de **.X. lei**.

III. Luand in considerare constatarile organului de inspectie fiscala, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare in perioada verificata, invocate de societate si de organele de inspectie fiscala, se rețin următoarele:

REFERITOR la TVA

Perioada verificata: 18.01.2008 – 30.09.2010.

1.a) Cu privire la suma de X lei reprezentand TVA colectata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca in mod legal organele de inspectie fiscala au stabilit TVA colectata suplimentar aferenta discounturilor acordate de SC .X. SRL clientilor sai pentru produsele farmaceutice livrate acestora, in conditiile in care societate nu prezinta documente și argumente de natura să inlature cele constatate si stabilite de organele de inspectie fiscală prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr..X./28.12.2010.

In fapt, pe perioada verificata societatea a diminuat TVA colectata cu suma totala de **X lei** reprezentand TVA aferenta discounturilor acordate clientilor sai, din care:

- **X lei** TVA pentru livrarile de medicamente efectuate si facturate pe perioada **18.01.2008 – 30.09.2009**

- **X lei** TVA pentru livrarile de medicamente efectuate si facturate pe perioada **01.10.2009 – 30.09.2010,**

sustinand ca a acordat aceste discounturi in conformitate cu contractele incheiate fie direct odata cu livrarea, situatie in care a inregistrat discountul in aceeași factura cu produsele livrate, fie ulterior prin emiterea unor facturi de stornare numai pentru discountul acordat, in conformitate cu prevederile art.137 alin.3 si art.138 din Legea nr.571/2003 Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Pentru aceeași perioada societatea a obtinut si inregistrat discounturi de la furnizorii sai de medicamente pentru care a diminuat TVA deductibila cu suma totala de **X lei**, din care:

-X lei TVA aferenta achizitiei de medicamente din perioada **18.01.2008 – 30.09.2009**

- X lei TVA aferenta achizitiei de medicamente din perioada **01.10.2009 – 30.09.2010.**

Din analiza contractelor incheiate de societate cu clientii sai, organele de inspectie fiscala au constatat ca discounturile financiare au fost acordate in mod nejustificat, respectiv nu s-au acordat procentual asupra unei creante decontate inainte de scadenta normala, procentul de discount acordat neavand o influenta directa asupra marimii nete a unei facturi, discounturile fiind acordate in mod preferential clientilor, aceleasi produse fiind vandute si catre alti clienti fara discounturi financiare, fapt ce a condus la inregistrarea unor pierderi foarte mari precum si a unui sold negativ al TVA in suma de X lei la 30.09.2009 si in suma de X lei la 30.09.2010.

Urmare celor constatate, organele de inspectie fiscala au reintregit, pe perioada supusa verificarii, TVA deductibila cu suma de **X lei** (X lei + X lei) reprezentand TVA aferenta discounturilor obtinute de societate de la furnizori si au majorat TVA colectata cu suma de **X lei** (.X. lei + X lei) reprezentand TVA aferenta discounturilor acordate de societate clientilor sai, stabilind in conformitate cu prevederile art.11 coroborate cu prevederile art.137 alin.3 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, prin *Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.X./28.12.2010, la pct. 2.1.1."Obligatii fiscale suplimentare"* taxa pe valoarea adăugată suplimentara de plata in suma de **.X. lei** pentru perioada **01.10.2009 – 30.09.2010** si la pct. 2.2.1. *"Solutionarea decontului de taxa pe valoarea adaugata cu sume negative cu optiune de rambursat"*, taxa pe valoarea adaugata in suma de **.X. lei** respinsa la rambursare si taxa pe valoarea adaugata aprobata la rambursare in suma de X lei pentru perioada **18.01.2008 – 30.09.2009.**

In drept, cu privire la reincadrarea operatiunilor din punct de vedere fiscal sunt aplicabile prevederile art.11 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

"(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției."

La art.6 și art.7 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada verificată, se prevede:

„ART. 6 - Organul fiscal este îndreptăţit să aprecieze, în limitele atribuţiilor şi competenţelor ce îi revin, relevanţa stărilor de fapt fiscale şi să adopte soluţia admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.

ART. 7 – (2) Organul fiscal este îndreptăţit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obţină şi să utilizeze toate informaţiile şi documentele necesare pentru determinarea corectă a situaţiei fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica şi va avea în vedere toate circumstanţele edificatoare ale fiecărui caz. (...)”

Având în vedere prevederile legale citate mai sus, se reţine că art.11 alin.(1) din Codul fiscal consacră, la nivel de lege, principiul prevalenţei economicului asupra juridicului, al realităţii economice, în baza căruia autorităţile fiscale au dreptul să analizeze orice operaţiune (tranzacţie) nu numai din punct de vedere juridic, ci şi din punct de vedere al scopului economic urmărit de contribuabil. În acest spirit, o tranzacţie normală din punct de vedere juridic, poate să nu fie luată în considerare sau să fie reîncadrată din punct de vedere economic, în scopul aplicării legii fiscale.

Se reţine ca, potrivit doctrinei intentia legiuitorului este de a consacra principiul realitatii economice urmarind sa impiedice evitarea platii impozitelor prin incheierea de acte care invocand un scop economic aparent tintesc, ca scop principal, avantaje fiscale.

Astfel, se reţine că organele fiscale, la stabilirea obligaţiilor unui agent economic, sunt cele mai îndreptăţite să aprecieze relevanţa stărilor de fapt fiscale, in baza informaţiilor şi documentelor prezentate de contribuabil sau furnizate de terte persoane la solicitarea acestora, prin identificarea circumstantelor edificatoare fiecarui caz.

Se reţine ca societatea a depus decontul de TVA cu sumă negativă cu optiune de rambursare a TVA in suma de **X lei** aferenta perioadei 18.01.2008 – 30.09.2009, inregistrata la DGFP .X. - AFPCM sub nr.PDF -X-X/23.10.2009 si la DGFP .X. – Activitatea de inspectie fiscala sub nr..X./29.10.2009.

In vederea solutionarii decontului de TVA cu sumă negativă cu optiune de rambursare, organele de inspectie fiscala au efectuat o inspectie fiscala generala la SC .X. SRL care a vizat perioada 18.01.2008 – 30.09.2009 extinzand verificarea si pe perioada 01.10.2009 – 30.09.2010.

Urmare inspectiei fiscale efectuate s-a constatat ca societatea a inregistrat un sold negativ al TVA in suma de **X lei la 30.09.2009** si un sold negativ al TVA in suma de **X lei la 30.09.2010** sume de rambursat ce proveneau in principal din TVA aferenta discounturilor financiare acordate clientilor.

Se reţine ca discounturile reprezintă reduceri de preţ acordate clienţilor fie pentru a-i stimula să cumpere mai mult, fie pentru a-i stimula să plătească mai

repede, fie pentru a le crea posibilitatea să obțină un profit din distribuirea unei mărfi cu preț fixat.

Reducerile de preț sunt:

- de natură comercială - rabaturi, remize, risturnuri
- de natură financiară- scont de decontare.

Reducerile financiare se acordă cu un scop necomercial, de regulă pentru a stimula clientul să plătească mai devreme sau pentru a-l stimula să folosească o anumite formă de plată. Ele nu sunt legate de un anumit produs, ci de o valoare și de o frecvență a plăților.

Referitor la TVA aferenta discounturilor la art.137 alin.(3) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, se prevede ca:

“(3) Baza de impozitare nu cuprinde următoarele:

a) rabaturile, remizele, risturnele, sconturile și alte reduceri de preț, acordate de furnizori direct clienților la data exigibilității taxei;

La pct.19 alin.(1) din HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal se prevede:

“19. (1) În sensul [art. 137](#) alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, rabaturile, remizele, risturnele, sconturile și alte reduceri de preț nu se cuprind în baza de impozitare a taxei dacă sunt acordate de furnizor/prestator direct în beneficiul clientului la momentul livrării/prestării și nu constituie, în fapt, remunerarea unui serviciu sau unei livrări. În acest scop în factura emisă se va consemna contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate, fără taxă, iar pe un rând separat se va înscrie suma cu care este redusă baza impozabilă, care se scade. Taxa pe valoarea adăugată se aplică asupra diferenței rezultate.

Potrivit art.138 din Legea nr.571/2003 Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare

“ Ajustarea bazei de impozitare

Baza de impozitare se reduce în următoarele situații:

[...]

c) în cazul în care rabaturile, remizele, risturnele și celelalte reduceri de preț prevăzute la [art. 137](#) alin. (3) lit. a) sunt acordate după livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor;”

La pct.20 din HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal se prevede:

“20. (1) În situațiile prevăzute la [art. 138](#) din Codul fiscal, furnizorii de bunuri și/sau prestatorii de servicii își ajustează baza impozabilă a taxei după efectuarea livrării/prestării sau după facturarea livrării/prestării, chiar dacă livrarea/prestarea nu a fost efectuată, dar evenimentele prevăzute la [art. 138](#) din Codul fiscal intervin ulterior facturării și înregistrării taxei în evidențele persoanei impozabile. În acest

scop furnizorii/prestatorii trebuie să emită facturi cu valorile înscrise cu semnul minus când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise și beneficiarului. Prevederile acestui alineat se aplică și pentru livrări intracomunitare.

(2) Beneficiarii au obligația să ajusteze dreptul de deducere exercitat inițial, potrivit prevederilor [art. 148](#) lit. b) și [art. 149](#) alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, numai pentru operațiunile prevăzute la [art. 138](#) lit. a) - c) și e) din Codul fiscal. Prevederile acestui alineat se aplică și pentru achizițiile intracomunitare.”

Potrivit prevederilor legale citate mai sus, se retine ca:

- rabaturile, remizele, risturnele, sconturile și alte reduceri de preț nu se cuprind în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată,
- sunt acordate de furnizor/prestator direct în beneficiul clientului la momentul livrării/prestării sau ulterior după livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor situație în care se ajustează baza de impunere,
- nu trebuie să constituie, în fapt, remunerarea unui serviciu sau unei livrări,
- trebuie să fie reflectate în facturi fiscale sau alte documente legale,
- să fie compatibile cu prevederile legii concurenței.

În factura emisă se va consemna contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate, fără taxă, iar pe un rând separat se va înscrie suma cu care este redusă baza impozabilă, care se scade, iar taxa pe valoarea adăugată se aplică asupra diferenței rezultate.

În situația în care rabaturile, remizele, risturnele și celelalte reduceri de preț prevăzute sunt acordate după livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor se ajustează baza impozabilă, situație în care furnizorii/prestatorii trebuie să emită facturi cu valorile înscrise cu semnul minus, facturi care au ca obiect numai reducerile comerciale.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, respectiv raport de inspecție fiscală și anexele la acesta, contracte, facturi fiscale se rețin următoarele:

SC .X. SRL are ca obiect principal de activitate comerțul cu ridicata al produselor farmaceutice.

În conformitate cu obiectul sau de activitate societatea a comercializat medicamente de uz uman pentru care a întocmit facturi de vânzare a medicamentelor cu respectarea prevederilor legale respectiv a trecut pentru fiecare sortiment din produsele livrate atât prețul cu ridicata, cât și prețul de vânzare cu amănuntul, valori care sunt preturi maxime potrivit prevederilor cuprinse în Catalogul Național al Medicamentelor, prețurile de vânzare cu ridicata înscrise în facturi corespunzând cu prețurile de achiziție cu ridicata conform prevederilor cuprinse în respectivul catalog.

Se retine ca pe perioada verificata societatea a achizitionat bunuri pentru care a primit discounturi de la furnizorii sai cu care a diminuat baza de impozitare a TVA, implicit TVA deductibila cu suma de **X lei** si a acordat discounturi clientilor sai pentru care a diminuat baza de impozitare a TVA ceea ce a condus la diminuarea TVA colectata cu suma de **X lei**.

Din analiza contractelor incheiate de societate cu clientii sai, organele de inspectie fiscala au constatat ca discounturile financiare au fost acordate in mod nejustificat, respectiv nu s-au acordat procentual asupra unei creante decontate inainte de scadenta normala, procentul de discount acordat neavand o influenta directa asupra marimii nete a unei facturi, discounturile fiind acordate in mod preferential clientilor, aceleasi produse fiind vandute si catre alti clienti fara discounturi financiare fapt ce a condus la inregistrarea unor pierderi foarte mari, an de an, precum si a unui sold negativ al TVA in suma de X lei la 30.09.2009 si in suma de X lei la 30.09.2010.

Urmare celor constatate organele de inspectie fiscala au reintregit, pe perioada supusa verificarii, TVA deductibila cu suma de **X lei** (X lei + X lei) reprezentand TVA aferenta discounturilor obtinute de societate de la furnizori si au majorat TVA colectata cu suma de **X lei** (.X. lei + X lei) reprezentand TVA aferenta discounturilor acordate de societate clientilor sai, in baza prevederilor art.11 coroborate cu prevederile art.137 alin.3 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Din analiza contractelor de vanzare-cumparare incheiate de contestatoare in calitate de vanzatoare cu societatile cumparatoare – X SRL, SC X SRL, etc., se retine ca la pct.3 din contracte “MODALITATI, CONDITII, PRET SI TERMENE DE PLATA” se prevede

“3.1. CUMPARATORUL va plati contravaloarea marfurilor, in termen de maxim de 20-30 zile de la data emiterii facturii, iar in cazul in care exista anexa, termenul de plata este cel prevazut in aceasta numai pentru perioada stabilita respectiv, preturile stabilite in anexa.

[...]

3.3. Valoarea produselor din comenzile CUMPARATORULUI nu va fi mai putin de .../luna calendaristica, calculat la pretul produsului inclusiv discountul si fara TVA .

3.4 Discounturile oferite vor varia de la 0% - 40% in functie de termenul de plata si de valoarea facturata.”

Din continutul contractelor de vanzare-cumparare incheiate de contestatoare cu clientii sai se retine ca acordarea discounturilor se facea in functie de termenul de plata si valoarea facturii fara a fi prevazute conditii concrete in care se acorda un discount intr-un procent sau altul din intervalul de 0% - 40%, sau valoarea produselor din comenzi pentru care se acorda discount.

In conformitate cu prevederile art.5 din Codul Civil

“Nu se poate deroga prin convenții sau dispoziții particulare, la legile care interesează ordinea publică și bunele moravuri”, ordinea publica reprezentand un ansamblu de norme juridice care stau la baza functionarii unui stat de drept. Dispozitiile cu caracter de ordine publica, ce privesc in special ordinea politica, economica si sociala au un caracter imperativ si nu pot fi inlaturate prin conventii particulare.

Potrivit prevederilor art.966 si art.968 din Codul Civil:

“ART. 966

Obligația fără cauză sau fondată pe o cauză falsă, sau nelicită, nu poate avea nici un efect.[...]

ART. 968

Cauza este nelicită când este prohibită de legi, când este contrarie bunelor moravuri și ordinii publice.”

Astfel, se retine ca vointa juridica care sta la baza contractului trebuie sa se incadreze in necesitatea de ordine juridica configurata de prevederile legale anterioare enuntate.

In speta sunt aplicabile si prevederile art.983 din Cod Civil *“Când este îndoială, convenția se interpretează în favoarea celui ce se obligă”,* coroborate cu prevederile art.1312 din acelasi act normativ unde se stipuleaza ca *“Vânzătorul este dator să explice curat îndatoririle ce înțelege a lua asupra-și. Orice clauză obscură sau îndoioasă se interpretează în contra vânzătorului.”*

Se retine ca organele de inspectie fiscala au constatat faptul ca in nici unul din cazurile in care s-au acordat discounturi financiare nu s-a putut stabili o legatura intre creantele decontate inainte de scadenta normala conform prevederilor contractuale de la cap.3 pct.3.1 din contract unde este mentionat temenul maxim de plata a facturilor si discountul acordat conform cap.3 pct.3.4 din contract unde este stipulat generic intervalul procentual de 0% - 40%, acest procent neavand o influenta directa asupra valorii nete a unei facturi.

Nici in sustinerea cauzei societatea nu prezinta niciun document care sa justifice acordarea unor discounturi maximale ce au condus la realizarea unor mari pierderi fiscale an de an si la inregistrarea pe toata perioada verificata a unor sume negative de taxa pe valoarea adaugata solicitata a fi rambursata de la bugetul de stat in conditiile in care potrivit art. 65 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

“(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

Se retine de asemenea ca obiectivul fundamental al infiintarii si functionarii unei societati comerciale este acoperirea cheltuielilor efectuate din

veniturile realizate, aferent carora are dreptul sa deduca si obligatia sa colecteze TVA, si obtinerea de profit, fiind putin probabil ca o societate comerciala sa fie dispusa sa produca sau sa comercializeze produse pe perioade indelungate de timp, la preturi care nu permit realizarea de profit.

Spre exemplificare, se retine factura nr.X/28.05.2008 emisa de SC .X. SRL catre SC X SRL in valoare totala de X lei, din care TVA in suma de X lei, pentru care in aceeasi zi contestatoarea emite catre acest client factura de stornare nr. X/28.05.2008 reprezentand "DISCOUNT 40% LA FACT.LUNA MAI" in valoare de X si TVA in suma de X lei, documente anexate in copie la dosarul cauzei si care nu justifica in niciun fel cuantumul discountului acordat.

Astfel, se retine ca potrivit prevederilor legale incidente spelei coroborate cu prevederile contractuale societatea trebuia sa justifice cu documente fiecare suma de discount acordata in conditiile in care aceste reduceri au ca efect diminuarea obligatiilor de plata datorate de societate bugetului de stat, in cazul in speta discounturile primite si cele acordate conducand la realizarea pentru SC .X. SRL a unor pierderi fiscale si TVA de restituit de la buget, simpla emitere a unei facturi pentru acordarea de reduceri de pret nefiind suficienta pentru justificarea operatiunilor inregistrate.

Se retine ca organele de inspectie fiscala nu au facut o aplicarea eronata a prevederilor legale ce reglementeaza TVA aferenta discounturilor acordate de SC .X. SRL clientilor sai, asa cum sustine aceasta, ci au reconsiderat tranzactiile comerciale pentru care contestatoarea a primit si acordat discounturi, a caror acordare nu a fost justificata cu documente si care au condus la realizarea de pierderi fiscale si diminuarea obligatiilor fiscale de natura TVA si au recalculat obligatiile fiscale ale contestatoarei in baza art.11 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Prin urmare sustinerea societatii *„ca neacordarea dreptului de deducere aferent acestor discounturi este total gresita si reprezinta o incalcare flagranta a prevederilor art.137 si 138 din Codul fiscal, precum si a normelor metodologice de aplicare a acestor articole care arata modul in care opereaza discounturile si impactul acestora asupra TVA”* nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei.

De altfel, prin contestatia formulata societatea arata *„ca isi desfasoara activitatea in domeniul farmaceutic, un domeniu in care toate produsele au preturi impuse prin OMSF 612/2002....In aceasta situatie modul uzual de lucru este acela de a inscrie ca pret al produsului pretul stabilit prin normele mai sus mentionate, urmand a se acorda un discount pentru a permite clientilor nostri sa obtina un profit din revanzare...Acelasi mod de lucru este aplicat si de furnizorii nostrii, acestia acordandu-ne discounturi ...pentru a ne permite sa obtinem profit din activitate, in caz contrar fiind obligati sa revindem produsele la pretul de*

cumparare”, principiu nerespectat de societatea contestatoarea in activitatea comerciala desfasurata pe perioada verificata si care, ca urmare a politicii de primire si acordare a discounturilor a inregistrat, asa cum au constatat organele de inspectie fiscala, pierderi an de an.

Avand in vedere cele retinute, prevederile legale invocate, se retine ca organele de inspectie fiscala au stabilit legal TVA colectata suplimentar aferenta discounturilor acordate de societate clientilor sai in suma de **X lei**.

1.b) Referitor la suma de X lei reprezentand TVA deductibila si suma de X lei TVA colectata cauza supusa soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate pronunța pe fondul cauzei, în condițiile în care prin contestație, societatea nu aduce niciun fel de motivații pentru aceste capete de cerere.

În fapt, organele de inspectie fiscala au constatat pe perioada **18.01.2008-30.09.2009**, TVA dedusa in mod nejustificat in suma totala de **X lei** din care suma de **X lei** aferenta achizitionarii unui aparat medical, fotoliu masaj, suma de **X lei** aferenta achizitionarii unui aparat pentru practicare fitness si suma de **X lei** aferenta achizitionarii a doua autoturisme Ford. Pe aceeasi perioada s-a constatat TVA neinregistrata in evidenta contabila in suma de **X lei**.

De asemenea, organele de inspectie fiscala au constatat pe perioada **01.10.2009 – 30.09.2010** TVA in suma totala de **X lei** dedusa in mod nejustificat din care, suma de **X lei pe luna decembrie 2009, suma de X lei pe luna ianuarie 2010 si suma de X lei pe luna iunie 2010** aferenta investitiilor in curs de executie pentru lucrari de finisaj interior si exterior spatiu farmaceutic Banatul si spatiul farmaceutic si cabinet .X., judetul .X., suma de **X lei**, suma de **5X lei si suma de X lei**, TVA aferenta achizitionarii a doua autoturisme BMW si un autoturism marca LADA.

In baza celor constatate organele de inspectie fiscala au stabilit TVA nedeductibila in suma totala de **X lei** si TVA colectata suplimentar in suma de **X lei** in baza prevederilor art.145 si 146 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Prin contestația formulata SC .X. SRL solicita anularea **Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscala nr..X./28.12.2010** emisa de organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei Generale a Finantelor publice .X. – Activitatea de inspectie fiscala pentru suma totala de **X lei** reprezentand TVA, dar pentru suma de TVA nedeductibila in suma totala de **X lei** si TVA colectata suplimentar in suma de **X lei** nu aduce nici un argument de fapt sau de drept.

În drept, sunt incidente dispozițiile art.206 alin.1 lit.c) și lit.d) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare care prevăd :

“ Contestația se formulează în scris și va cuprinde :

c) motivele de fapt și de drept ,

d) dovezile pe care se întemeiază contestația ”.

Totodată în speță sunt incidente și prevederile pct.12.1 lit.b) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căroră :

“Contestația poate fi respinsă ca [...] nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supusă soluționării”,
coroborate cu prevederile pct. 2.4 din același act normativ, potrivit căroră :

„Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv ”.

Avand in vedere cele retinute urmeaza a fi respinsă ca nemotivată contestația societatea, pentru aceste capete de cerere reprezentand **X lei** TVA neadmisa la deducere si **X lei** TVA colectata suplimentar.

Avand in vedere cele retinute la cap.III pct.1 lit.a)-b) din prezenta decizie urmeaza a se respinge contestația societății ca neintemeiată și nemotivată pentru taxa pe valoarea adăugată suplimentară de plată în suma de **.X. lei** stabilită la pct. 2.1.1. *”Obligații fiscale suplimentare”* pentru perioada **01.10.2009 – 30.09.2010** prin *Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscala nr..X./28.12.2010*, și pentru taxa pe valoarea adăugată în suma de **.X. lei** respinsă la rambursare pentru perioada **18.01.2008 – 30.09.2009** conform pct. 2.2.1. *“Soluționarea decontului de taxa pe valoarea adăugată cu sume negative cu opțiune de rambursat”* din aceeași decizie de impunere, în baza art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.12.1, lit.a) din OPANAF nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căruia,

« Contestația poate fi respinsă ca:

“ a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”.

2. Referitor la solicitarea societății privind anularea Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr..X./28.12.2010:

Cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate pronunța asupra Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr. .X./28.12.2010 în condițiile în care prin contestație, societatea nu aduce niciun fel de motivații pentru acest capat de cerere.

În fapt, societatea solicită anularea Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr..X./28.12.2010 emisa de Direcția generală a finanțelor publice .X. - Activitatea de inspecție fiscală.

Prin contestația formulată SC .X. SRL solicită anularea Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr..X./28.12.2010 dar nu aduce niciun argument și nu prezintă în susținere documente referitoare la Decizia de nemodificare a bazei de impunere nr..X./28.12.2010.

În drept, sunt incidente dispozițiile art.206 alin.1 lit.c) și lit.d) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare care prevăd :

“ Contestația se formulează în scris și va cuprinde :

c) motivele de fapt și de drept ,

d) dovezile pe care se întemeiază contestația ”.

Totodată în speță sunt incidente și prevederile pct.12.1 lit.b) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căror :

“Contestația poate fi respinsă ca [...] nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supusă soluționării”,

coroborate cu prevederile pct. 2.4 din același act normativ, potrivit căror :

„Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv ”.

Se retine ca societatea, deși solicită anularea Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr..X./28.12.2010, nu aduce nici un argument de fapt sau de drept referitor la acest act administrativ fiscal.

Avand in vedere cele retinute mai sus cu privire la solicitarea societatii de anulare a Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr..X./28.12.2010 emisa de Direcția generală a finanțelor publice .X. - Activitatea de inspecție fiscală, urmeaza a se respinge contestatia ca nemotivata in baza art.216 alin.1 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, coroborat cu pct.12.1, lit.b) din OPANAF nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

3. Referitor la solicitarea societății privind anularea Dispozitiei privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nr..X./24.12.2010:

Cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor are competenta materiala de a solutiona acest capat de cerere in conditiile in care dispozitia contestata se refera stabilirea de masuri in sarcina contribuabilului si nu cuprinde stabilirea de impozite, taxe, contributii, datorie vamala, accesorii ale acestora sau diminuarea pierderii fiscale.

În fapt, prin contestația formulata SC .X. SRL solicita si anularea Dispozitiei privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nr..X./24.12.2010 prin care organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina societatii urmatoarele masuri:

- societatea va diminua **pierderea contabila** in suma de X lei, aferenta perioadei 14.01.2008-30.09.2010, inregistrata in balanta de verificare la 30.09.2010, cu suma de X lei urmare a debitului suplimentar stabilit in urma controlului efectuat, - societatea va depune declaratiile rectificative pentru perioada 14.01.2008,

- 30.06.2010, avand in vedere neconcordantele aparute in Declaratiile informative privind livrarile/prestarile si achizițiile de bunuri si servicii efectuate pe teritoriul national - Cod 398, pentru relatiile comerciale efectuate cu opt societati comerciale enumerate prin aceasta dispozitie.

În drept, potrivit prevederilor art.209 alin.(1) lit. c(si alin.(2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare,

“(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în competența vamală, a

măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, se soluționează de către:[...]

c) *Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorii vamală, accesoriile acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de 3 milioane lei sau mai mare, pentru contestațiile formulate de marii contribuabili, precum și cele formulate împotriva actelor enumerate în prezentul articol, emise de organele centrale cu atribuții de inspecție fiscală, indiferent de cuantum.*

(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”

La pct.5.2 din **OPANAF nr.519/2005** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală se prevede ca :

*“ Alte acte administrative fiscale pot fi: **dispoziția de masuri**, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de art. 28 din Codul de procedura fiscală, republicat, notele de compensare, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului etc.”*

Conform pct.1 din anexa nr.2 la Ordinul ministrului finanțelor publice nr.1939/2004 pentru aprobarea formularului Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, “Formularul Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspecție fiscală în aplicarea prevederilor legale privind obligativitatea contribuabililor de a îndeplini măsurile stabilite.”

Intrucât măsurile stabilite în sarcina S.C. .X. S.R.L. prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr..X./24.12.2010 nu vizează stabilirea de obligații fiscale ci măsuri, fapt pentru care dispoziția nu are caracterul unui titlu de creanță fiscală **și nici diminuarea pierderii fiscale, se retine ca soluționarea contestației pentru acest capăt de cerere intră în competența organelor fiscale emitente ale actului administrativ contestat, respectiv Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului .X. – Activitatea de inspecție fiscală, Direcția generală de soluționare a contestațiilor neavând competența de soluționare a dispozițiilor privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală sau cu privire la diminuarea pierderii contabile.**

Prin urmare, pentru acest capăt de cerere dosarul privind contestația formulată de S.C. .X. S.R.L., va fi transmis, spre competența soluționare, Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului .X..

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei, precum si in baza prevederilor legale invocate si in temeiul art.209 alin.(1) si alin.(2), art.216 alin.1 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, coroborat cu pct.2.4, pct.5.2 si pct.12.1 lit.a si lit.b) din OPANAF nr.519/2005 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se,

DECIDE

1. Respingerea ca neîntemeiată si nemotivata a contestației formulată de SC .X. SRL impotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr..X./28.12.2010, pentru suma de **.X. lei** reprezentand TVA din care:

- **.X. lei - taxa pe valoarea adăugată stabilita suplimentar de plata**
- **.X. lei – taxa pe valoarea adaugata respinsa la rambursare.**

2. Respingerea ca nemotivată a contestației formulată de S.C. .X. S.R.L. impotriva Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr..X./28.12.2010 emisa de Direcția generală a finanțelor publice .X. - Activitatea de inspecție fiscală.

3. Stabilirea necompetentei de solutionare a contestatiei formulata de **S.C. .X. S.R.L.**, pentru capatul de cerere privind anulara Dispozitiei privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nr..X./24.12.2010 si transmiterea dosarului contestatiei pentru solutionarea acestui capat de cerere la Directia Generală a Finanțelor Publice a Județului .X. – Activitatea de inspecție fiscală.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel .X. sau Curtea de Apel .X., in termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR GENERAL

X